gehonorar, saa en evropæisk Læge ikke kan leve der i Landet uden offentlig eller privat Understøttelse. For to Aar siden gjorde Dr. Frances Hoggan, en kvindelig Læge, som aldrig forsømmer nogen Lejlighed til at fremme Kvindernes Sag, opmærksom paa denne Vanskelighed, og de mere velhavende blandt de indfødte i Bombay stiftede da et Fond, hvorved der sikredes de engelske kvindelige Læger, som vilde bosætte sig der, en aarlig Indkomst i tre Aar. En anden rig indfødt, Mr. Cama, stiftede et Apothek for Kvinder, som vilde behandles af kvindelige Læger. To Kvinder, Miss *Edith Pechey* og Miss *Ellaby*, meldte sig til at bestyre dette, og de er nu bosatte i Bombay med en meget stor Praxis. Miss Pechey alene giver hver Formiddag 300 fattige Kvinder Konsultation i Apotheket. Den Gavn, de gjør, er — ligesom Mrs Scharliebs*) Fortjenester — saa øjensynlig, at enhver indisk By er ivrig efter at faa en eller flere kvindelige Læger. Grevinden af Dufferin, Vicekongens Hustru, har stiftet en Forening med det tredobbelte Formaal: at formaa engelske kvindelige Læger til at rejse til Indien, at oprette Lægeskoler og Hospitaler, hvor indfødte indiske Kvinder kan uddannes til Læger og Jordemødre, og endelig at grundlægge Hospitaler og Apotheker, hvor hinduiske Kvinder kan blive behandlede af Læger af deres eget Kjøn. — Bidrag strømmer nu hurtig ind, hvad al Tid er Tilfældet, saa snart selve London paatager sig en Indsamling. — Kvinders Uddannelse til Læger er en Sag, som jeg i mange Aar har næret levende Interesse for. Londons kvindelige Lægeskole er for Tiden besøgt af 48 Studenter.

Jeg forbliver, kjære Frøken,

Deres hengivne

Caroline A. Biggs. *)

---

*) en kvindelig Læge i Madras.

*) Redaktør af det fortrinlig ledede og meget ansete engelske Tidsskrift, „Englishwoman's Rewiew."